

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIII. Id quod in præsentī est momentaneum & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis; non contemplantibus nobis, quæ videntur, sed quæ non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

tribulibus præstandis. *Quæsit Si-*
mon bona genti sue, & placuit illis pote-
stas ejus, & gloria ejus omnibus diebus. 1.
Mach. 14. 4. Liberalitas beneficium
se exhibentis in terâ versantibus pla-
cet omnibus eâ ratione, quâ hortis
placet imber.

VII. Pietas in beneficijs conferen-
dis etiam his, qui jam decesserunt.
Flevit David super tumul. & Abner & c.
omnisque populus audivit, & placuerunt
ei cuncta, quæ fecit Rex in conspectu ve-
rius populi. 2. Reg. 3. Pietas bene-
facientis existentibus lubus terram,
placet omnibus eâ ratione, quâ sol
placet cavernis: Septem istæ tam pul-
chræ prærogativæ fuerunt omnino
septem illæ mulieres formosissimæ, quæ
apprehenderunt virum unum. Isa. 41.
Omnes simul desponsatæ sunt S. Gre-
gorio Rapæ, omnes quasi unâ voce
clamarunt; *Aufer opprobrium nostrum.*

Dum illæ miseræ in ea tempora inci-
derunt calamitosa, quibus ita abjectæ
habebantur in populo Christiano, ut
vix inveniri posset, qui uni jungeretur,
ne dum omnibus. Apparet sanè omnes
dein gratissimas extitisse: Divo, qui
eas sibi despondit; ipse namque tan-
tum illi gloriæ attulerunt. Et quis a-
lius fuit Pontificum, qui, ut ille, tulerit
cognomen Magni: Proinde omnes
istæ prærogativæ tales sunt, ut merito
pro conditione status illas tibi compa-
res, itaque alijs cum laude placeas,
quamvis omnes singulari quodam
modo conveniant magno alicui Anti-
stiti. Verum est, non esse modum
etiam invidis placendi. Sed quid re-
fert? non idcirco Gregorius minus
habuit splendoris in Throno Vaticano,
quia fuerunt nonnulli, qui ab illo, ut
nocturnæ volucres à sole, abhorre-
bant.

XIII.

Id quod in presenti est momentaneum & leve tribulationis nostræ ;
supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in
nobis ; non contemplantibus nobis, quæ videntur, sed quæ non
videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt, quæ non
videntur, æterna. 2. Cor. 4. 17.

1. Considera non dici: *Tribulatio.*
sed *Id, quod in presenti est, tri-*
bulationis. Nam si de tribulatione
spectes, quod præterijt, nihil affert
incommodi, & sic opus non est ejus ali-
quam facere mentionem, si id spectes,
quod in presenti est, quid demum est?
Momentaneum & leve. Ita sanè est
malum, sed momentaneum, hoc est,
brevissimum, maximè si compareret
æternitati. Et simul est leve, si cul-
pam respicias, quam necesse est expia-
re, leve, si gratiam spectes, quæ tibi
conceditur ad illud tolerandum. Le-
ve, si præmitum consideres, quod tibi
paratur, si tuleris patienter.

2. Con-

2. Considera igitur & ante omnia, quam grande bonum sit futurum, quod ex hoc malo nascetur. *Supra modum, & in sublimitate. Supra modum.* Quia mensuram excedet, hoc est, longè tuis erit superius meritis. Quamvis enim de Domino dicatur: *Reddet unicuique juxta opera sua*, illud *juxta* non designat æqualitatem quantitatis, ita ut tantum quisque gaudeat, quantum passus est, sed denotat æqualitatem proportionis, ita, ut qui amplius passus est, amplius etiam lateretur. *In sublimitate*, quia non erit, qualia sunt terræ bona, variis mutationibus subiectum, sed collocatum in apice melioris Olympi, nulli mutationi, nulli perturbationi obnoxium. *Sustollam te super altitudines terræ.* II, 58. Erit præterea *Æternum*, quod opponitur *Momentaneo*, & instar gravissimi ponderis, *Pondus*, quod opponitur *Levi*. Hæ sunt quatuor prærogativæ, quæ præcipuè conveniunt gloriæ Paradisi, esse superabundantem, esse immutabilem, esse æternam, esse ponderosam.

3. Considera, quam ob causam ea gloria, quæ demum alia non est quam elara DEI visio, pondus vocetur. Non ideo, quod cuiquam ullo unquam tempore gravis accidat, siquidem post seculorum myriades semper erit nova, maximeque grata, & jucunda, sed quia tantum continet excessum voluptatis, ut nisi mens humana robar acciperet à lumine gloriæ, oppressa succumberet. Nisi fortè ideo etiam pondus dicitur, quia sicut Pondus omnia subiecta sibi ad se trahit, sic illa gloria

torum Beatum ad se pertrahet, adeo ut tantum impetum sustinere nequeat, & omnibus adherens tam corpore quam animi facultatibus totus effluatur gloriosus.

4. Considera non dici, quod talis latio tantam allatura sit gloriam, sed jam nunc illam in te producat: *Operatur in nobis*, non quidem ut carnis Physica, sed moralis, nec ut efficiat sed meritoria. Unde denique elatus scit, hanc ipsam gloriam non esse donum, sed mercedem, licet superabundantem. Itaque imaginare tibi, quem admodum Dominus olim posuit Adamum in Paradiso terrestri, *ut operaretur illum*, ita eundem in te ponere Tribulationem, Paupertatem, Ignominiam, Infirmitatem, ut in te Paradisum elaboraret, sed multo meliorem, qualis est cælestis. Sine igitur illam operari, quantum enim te vexando meriti producit, tantum mercedis consequens. Nonne fatua esset illa terra, quæ incensaret immitem colorem, qui illam satculis, ligonibus, vomere profcindit.

3. Considera, quale sit medium, quo juvari possis, ad ferendas æquo animo tribulationis æruginas, quas pariteris. Contemplare bona hæcenus recensita, quæ non videntur, hoc est Cælestia. O quantos animos illorum expectatio tibi addet! Sed non sufficit quasi per intervalla vibrare oculum, necesse est illa contemplari, hoc est, singulari quadam attentione respicere. Imò nec istud sufficit, sed necesse est eodem tempore non simul contemplari, quæ videntur, id est, terrena

rena bona, quia istorum aspectus rapit animam, distrahit, divertit, ita ut in illis non tota versetur. Unde non dicitur: *Contemplantibus nobis, quae non videntur*. Sed dicitur: *Non contemplantibus nobis, quae videntur, sed quae non videntur*. Utrumque oculum in caelo fige.

6. Considera, quam æquum sit, ut contempleris cœlestia bona, non contempleris terrena, quia illa sunt æter-

na, ista fluxa. *Quae enim videntur, temporalia sunt, quae non videntur, aeterna*. An tu igitur tanto studio te desiges in contemplatione rerū, quae transeunt? Rides agricolam, qui quasi attonitus consistit in contemplatione fluminis summā velocitate præterfluentis. E-dic, quid sunt cuncta bona visibilia? nonne similia flumini? sine illa fluere.

XIV.

Superbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permit-tas: in ipsa enim initium sumpsit omnis perditio. Job. 4. 14.

1. Considera, quomodo in superbia, quae est inordinatus appetitus excellentiae, verè sumpsit initium omnis perditio. Duplex enim fuit perditio mundi. Una ab Angelo venit, altera ab Adamo. Utraque non tantum à superbia manavit, quod est proprium cuiusque peccati, sed in superbia constitit, ut idcirco non solum dicatur: *Ab ipsa in initium sumpsit omnis perditio, sed in ipsa*. Dum videlicet tam Angelus, quam Adamus supra limites sibi præscriptos sese efferentes reddi DEO sumales volebant, non quidem omnino, id enim venire in mentem illis haud potuit, sed quam proximè fieri posset. En igitur, qualis sit exitus superbia, quia excedere potuit etiam Cedros, ut videbantur, incorruptibiles, non Libani, sed Paradisi. O quantopere illa formidanda est! ubique pullulat, & in nobilibus plantis, & in agrestibus.

R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

2. Considera, quid sit illud, in quo transgressi sunt limites tam Angelus, quam Adamus. Triasunt Attributa Divina, Potentia, Sapientia, Bonitas. Jam verò Angelus satis erat similis DEO tuam bonitate, quia erat *perfectus decore*, tum scientiā, quia erat *plenus sapientiā* Ezech. 28. 12. Potestas deerat, ideo ambiebat super stellas exercere dominium. *super astra DEI exaltabo solium meum*. Sic & Adamus satis erat similis DEO tum bonitate, quia donatus erat originali Justitiā, tum potestate, quia constitutus erat Dominus omnium viventium. Scientia deerat, quia non accipiebat in creatione ut Angelus, sed illam debebat paulatim conquirere, & ideo contra legem ad illam aspirabat, sive quia propriā virtute volebat discernere inter bonum & malum; sive propriā virtute illud prænoscere. Ve-

p

rum